

ת"פ 8619/04/15 - מדינת ישראל נגד תאאר אבו טעמה

ת"פ 8619-04-15
11 פברואר 2016

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

תאאר אבו טעמה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה בגדרו של הסדר טיעון, בסיוע לשוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעניין העונש, פרט להסכמה כי על הנאשם ייגזר קנס בסך 1,000 ₪ תמורת החזרת הרכב שנתפס והמאשימה תבקש קנס נוסף, זאת בנוסף לעונשים אחרים.

יצוין כי לפני שירות המבחן חזר בו הנאשם מהודאתו, אך לאחר מכן חזר והודה בבית המשפט בעובדות כתב האישום המתוקן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6.2.2015, סמוך לשעה 22:30, נסעו הנאשם ואחר ברכב וחיפשו הזדמנות לשדוד טלפון סלולארי מעוברי אורח ברחבי הר הצופים בירושלים.

האחר ירד מהרכב וניגש למתלוננת, אשר עמדה בתחנת האוטובוס ברחוב הלח"י בירושלים. הוא ביקש ממנה סיגריה, ולאחר שסירבה דחף אותה ולקח מידה את הטלפון הנייד מסוג איפון 6 שהחזיקה.

האחר נמלט חזרה לרכב עם האיפון והשניים נמלטו מהמקום.

2. שירות המבחן הגיש תסקיר לגבי הנאשם. על פי האמור בתסקיר, הנאשם בן 22, רווק, מתגורר בבית הוריו במזרח ירושלים. עד למעצרו עבד בעבודות תשתית חשמל אצל קבלן באזור ירושלים. בהמשך שוחרר למעצר בית מלא וכיום עובד כעוזר נהג הובלות. בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם. לגבי הנאשם צוין כי סיים 8 שנות לימוד, לדבריו עזב את הלימודים על רקע מצוקה כלכלית של המשפחה, ומאז הוא עובד. אין לנאשם הרשעות קודמות.

לגבי העבירה צוין כי הנאשם שלל את היותו נוכח בזירת האירוע ומסר כי רכש מכשיר טלפון נייד בסכום כספי נמוך, מבלי שידע שהמכשיר נגנב מהמתלוננת.

שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון והסיכוי לשיקום ולקושי של הנאשם לקבל אחריות למעשיו. בסופו של דבר המליץ

על הטלת שירות לתועלת הציבור בהיקף 220 שעות, מאסר על תנאי וקנס כספי. צוין כי ככל שיוחלט על הטלת עונש מאסר, מומלץ כי עונש זה יהיה לתקופה קצרה יחסית וירוצה בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. בטיעוניו לעונש ציין ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירות הפוגעות בזכות הקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון.

לדבריו מדובר בעבירה מתוכננת. כן טען כי חלקו של הנאשם היה משמעותי, הוא זה שאפשר בפועל את ביצוע העבירות.

לגבי הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, טען כי אמנם הטלפון הוחזר למתלוננת, על ידי אדם אחר שרכש לדבריו את הטלפון בתום לב, אך הנזק שנגרם אינו מסתכם רק בנזק לרכוש.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה המתייחסת בחומרה למעשי שוד של מכשירי טלפון סלולארי ומגדיר אותם "מכת מדינה". הפנה לשורה של פסקי דין לעניין רמת הענישה הנוהגת, חלקה רלוונטית וחלקה בעבירות אחרות - ע"פ 8627/14, **נתן דבראש דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.2015) - 36 חודשי מאסר בגין ארבעה מעשי שוד טלפונים; ע"פ 8821/14, **נסאן שואמרה נ' מדינת ישראל** (19.7.2015) - מאסר של 22 חודשים בגין שלושה מעשי שוד וארבע עבירות שהייה בלתי חוקית בישראל; ע"פ 7684/13, **פלויני נ' מדינת ישראל** (16.3.2014) - מאסר של 21 חודשים בגין שוד אלים של פלאפון. השותפים שנסעו ברכב עם המערער אך לא נטלו חלק באירוע נידונו למאסר לריצוי בעבודות שירות; ע"פ 5944/13, **סראעיה סלמאן נ' מדינת ישראל** (18.2.2014); ע"פ 5849/13, **אושר בן חיון ואח' נ' מדינת ישראל** (6.10.2014).

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם ענישה בין 15 ל- 36 חודשי מאסר.

אשר לעונש בתוך המתחם, ציין כי מדובר בנאשם צעיר שהיה כבן 22 בעת ביצוע העבירה, נעדר עבר פלילי, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. מנגד ציין כי המניע לביצוע העבירות הוא כלכלי, הגעה לרווח קל, ולפיכך תפקידו של בית המשפט לאיין כדאיות זו בענישה מחמירה.

לפיכך ביקש לגזור עונש מאסר בשליש התחתון של המתחם, וכן מאסר על תנאי, קנס מוסכם בסך 1,000 ₪ בתמורה לאי חילוט הרכב, קנס נוסף שיאיין את הכדאיות הכלכלית בביצוע עבירות מעין אלה ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניו לאמור בתסקיר שירות המבחן, שהינו, לדבריו, תסקיר חיובי. נטען כי הנאשם בחור צעיר, ללא הרשעות קודמות, עבד בקביעות לפני הסתבכותו בעבירה וגם לאחר שהוקלו תנאי מעצר הבית בהם היה נתון במשך למעלה מחודשיים. מדובר בנאשם שמגיל צעיר, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, נטל על עצמו את פרנסת הבית, משפחתו תלויה במידה רבה בהכנסה הכספית שהוא מביא. כן הפנה לגורמי הסיכוי הרבים המוזכרים בתסקיר שירות המבחן ולהמלצה הסופית של שירות המבחן. לדבריו, קבלת המלצת שירות המבחן להטלת של"צ לא תהווה סטייה ממתחם הענישה, מכל מקום תיקון 113 מאפשר סטייה לקולא ממתחמי העונש ההולמים לצורך שיקום.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם היה עצור במשך כחודשיים ימים - מיום 26.3.15 עד 21.5.15, מעצר שתנאי הכליאה

בו קשים ממאסר; לאחר מכן, היה במעצר בית מלא עד ה-15.7.15; ומאז הוא במעצר בית לילי עד היום. בכך, לדבריו, שילם הנאשם במאסר בפועל על חשבון העונש, בעבירה שבדרך כלל רמת הענישה הנהוגה לגביה הינה מאסר בעבודות שירות.

לגבי מתחמי הענישה שנקבעו, לדבריו בין 6 ל- 28 חודשי מאסר, הללו מתייחסים לעבירת שוד מושלמת ולא לסיוע כמו בעניינו.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, טען כי מי שירד מהרכב וביצע את המעשה, הוא לא הנאשם אלא האחר. האלימות שלווה את מעשה השוד הינו מינורי ביותר, התמצתה בדחיפת המתלוננת, ובסופו של דבר מכשיר הטלפון הוחזר למתלוננת.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לקביעת שירות המבחן לפיה מאסר בעבודות שירות עלול להיות בעל תוצאות שליליות לגבי הנאשם, יפגע ביכולת שלו לפרנס את משפחתו ויגביר את תחושת התסכול.

ב"כ הנאשם טען כי בכל מתחם אשר ייקבע על ידי בית המשפט, לאור נתוני האישיים של הנאשם, יש למקמו בתחתית המתחם.

לפיכך ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן. טען כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה איננה רלוונטית והפנה לפסיקה אחרת - ע"פ 772/13, **יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014); ע"פ 6862/13 **ראיד חיג'אזי נ' מדינת ישראל** (7.7.2014); ת"פ 44501-03-13 **מדינת ישראל נ' מחמד סמארה** (2.3.2014); ת"פ 62526-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.7.2015).

מתחם העונש:

5. תיקון 113 לחוק העונשין, קובע את העיקרון המנחה לפיו יגזור בית המשפט את העונש הראוי להטיל על העבריין - **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל"**.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. אשר לערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה -

עבירת השוד, שיש בה שילוב של עבירת רכוש ומעשה אלימות, פוגעת בערך חברתי שעניינו שמירה על גופו, רכושו וביטחונו האישי של הציבור.

7. ובאשר לענישה הנהוגה -

העונש המרבי הקבוע בעבירה זו, סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, הוא 10 שנות מאסר.

מאחר שגניבת מכשירי טלפון תוך שימוש באליומות הפכה לתופעה נפוצה, עד כדי "מכת מדינה", הוחמרה מדיניות הענישה בגין מעשים אלה ואף נקבע כי הענישה בגינם צריכה לכלול רכיב של מאסר בפועל (ראה למשל: ע"פ 217/13 אלמוני נ' מדינת ישראל (13.11.13)).

מעיון בפסקי דין שניתנו בעבירה דומה, ניתן לראות ענישה מגוונת, הנעה בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין חודשי מאסר ארוכים.

להלן מספר דוגמאות:

ע"פ 8942/13 אבו דלו מג'ד נ' מדינת ישראל (3.2.14) - בגין שוד טלפון נגזר עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ת"פ 26710-05-13, מדינת ישראל נ' פלוני (3.3.2015) - בגין שוד טלפון, תוך חטיפתו בכח, נגזר על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ע"פ 7655/12 אדריס פייסל נ' מדינת ישראל (13.3.13) - בגין שוד טלפון וכסף, תוך ריסוס לעיניו של המתלונן עד שזה נפל, נגזרו 20 חודשי מאסר.

ת"פ 19933-12-12 מדינת ישראל נ' נתנאל גיטרמן (22.12.13) - בגין שני מקרים של שוד מכשיר טלפון, תוך שימוש באליומות קשה, נקבע מתחם ענישה בין שנה לארבע שנים, אך לאור גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות של הנאשם, חרג בית המשפט ממתחם הענישה והטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי.

ע"פ 5942/13, אבו דלו מג'ד נ' מדינת ישראל, (10.2.2014) - המערער נדון למאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, בגין שוד פלאפון, לאחר שמשך בכח את מכשיר הטלפון מידיה של המתלוננת ונמלט עימו.

8. ולענייננו -

מדובר בעבירה יחידה, שבוצעה תוך שימוש באליומות שבאה לידי ביטוי בדחיפה בלבד. הנאשם עומד לדין כמסייע בלבד, הוא נשאר ברכב בעת שהאחר לקח את הטלפון ולא ביצע את המעשה בעצמו. בנוסף, מכשיר הטלפון הסלולארי הוחזר לבסוף למתלוננת ואין ראייה לכך שנגרם למתלוננת נזק מעבר למה שצפוי מעצם לאירוע.

לפיכך, בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, לאור מהות העבירה ונסיבותיה ובהתחשב בפסיקת בתי המשפט, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין 6 לבין 24 חודשי מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם:

9. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום והיעדר עבר פלילי, בהתחשב בכך שהנאשם שהה תקופה ממושכת במעצר בית ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן, יש מקום להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של מתחם הענישה, ולאפשר לו לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות.

10. לאור האמור לעיל אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, מיום 26.3.2015 עד 21.5.2015.

הנאשם ירצה מאסר זה בעבודות שירות, בגבעת התחמושת, חמישה ימים בשבוע 8.5 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת העבודות 13.7.2016. במועד זה בשעה 10:00 על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז דרום שליד כלא באר שבע.

מובהר לנאשם כי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים, עבירת שוד ו/או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪, תמורת החזרת הרכב שנתפס.

בנוסף, וללא קשר לקנס האמור ולהחזרת הרכב - ישלם הנאשם קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2016.

ד. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.2016.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 בפברואר 2016, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת